

Pan
Włodzimierz Czarzasty
Marszałek Sejmu
Rzeczypospolitej Polskiej

Na podstawie art. 118 ust. 1 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej i na podstawie art. 32 ust. 2 regulaminu Sejmu niżej podpisani posłowie wnoszą projekt ustawy:

- o zmianie ustawy - Prawo energetyczne.

Do reprezentowania wnioskodawców w pracach nad projektem ustawy upoważniamy pana posła Przemysława Czarnka i pana posła Wojciecha Michała Zubowskiego.

(-) Waldemar Andzel; (-) Dorota Arciszewska-Mielewczyk; (-) Marek Ast; (-) Piotr Babinetz; (-) Anna Baluch; (-) Ryszard Bartosik; (-) Barbara Bartuś; (-) Jacek Bogucki; (-) Joanna Borowiak; (-) Lidia Burzyńska; (-) Zbigniew Chmielowiec; (-) Kazimierz Bogusław Choma; (-) Krzysztof Czarnecki; (-) Witold Wojciech Czarnecki; (-) Przemysław Czarnek; (-) Arkadiusz Czartoryski; (-) Lidia Czechak; (-) Przemysław Drabek; (-) Elżbieta Duda; (-) Jan Michał Dziedziczak; (-) Magdalena Filipek-Sobczak; (-) Andrzej Gawron; (-) Grzegorz Gaża; (-) Anna Gembicka; (-) Szymon Giżyński; (-) Agnieszka Górka; (-) Marcin Grabowski; (-) Marek Gróbarczyk; (-) Czesław Hoc; (-) Paweł Hreniak; (-) Fryderyk Sylwester Kapinos; (-) Maria Koc; (-) Henryk Kowalczyk; (-) Michał Kowalski; (-) Mariusz Krystian; (-) Wioletta Maria Kulpa; (-) Zbigniew Krzysztof Kuźmiuk; (-) Ewa Leniart; (-) Dariusz Matecki; (-) Grzegorz Matusiak; (-) Anna Milczanowska; (-) Jan Mosiński; (-) Aleksander Mikołaj Mrówczyński; (-) Jacek Osuch; (-) Anna Paluch; (-) Bolesław Piecha; (-) Anna Pieczarka; (-) Szymon Pogoda; (-) Piotr Polak; (-) Marcin Porzucek; (-) Zbigniew Rau; (-) Urszula Rusecka; (-) Paweł Rychlik; (-) Jacek Sasin; (-) Olga Ewa Semeniuk-Patkowska; (-) Krzysztof Sobolewski; (-) Artur Szałabawka; (-) Paweł Szrot; (-) Jacek Świat; (-) Krzysztof Tchórzewski; (-) Robert Telus; (-) Ryszard Terlecki; (-) Włodzimierz Tomaszewski; (-) Robert Warwas; (-) Jan Warzecha; (-) Rafał Weber; (-) Teresa Wilk; (-) Elżbieta Witek; (-) Tadeusz Woźniak; (-) Wojciech Michał Zubowski.

U S T A W A

z dnia....

o zmianie ustawy - Prawo energetyczne

Art. 1. W ustawie z dnia 10 kwietnia 1997 r. - Prawo energetyczne (Dz.U. z 2026 r., poz. 43) w art. 5 po ust. 6h dodaje się ust. 6i-6j w brzmieniu:

„6i. Sprzedawca paliw gazowych lub energii elektrycznej, a także sprzedawca ciepła, o którym mowa w art. 2 pkt 4 ustawy dnia 15 września 2022 r. o szczególnych rozwiązaniach w zakresie niektórych źródeł ciepła w związku z sytuacją na rynku paliw (Dz. U. z 2024 r., poz. 1509), który wystawia odbiorcy paliw gazowych, energii elektrycznej lub ciepła w gospodarstwie domowym fakturę w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 11 marca 2004 r. o podatku od towarów i usług (Dz. U. z 2025 r. poz. 775, 894, 896, 1203, 1541 i 1811), przekazuje wraz z tą fakturą przejrzyste i zrozumiałe podsumowanie informacji w niej zawartych, wyrażone w języku niespecjalistycznym, zawierające:

- 1) łączną kwotę do zapłaty,
- 2) kwotę do zapłaty za obrót paliwem gazowym, energią elektryczną lub ciepłem,
- 3) kwotę do zapłaty za usługi dystrybucji paliwa gazowego, energii elektrycznej lub ciepła,
- 4) kwotę do zapłaty za funkcjonowanie systemu, o którym mowa w art. 1 ustawy z dnia 12 czerwca 2015 r. o systemie handlu uprawnieniami do emisji gazów cieplarnianych (Dz. U. z 2025 r., poz. 1685) wdrażającej Dyrektywę 2003/87/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 13 października 2003 r. ustanawiającą system handlu przydziałami emisji gazów cieplarnianych w Unii oraz zmieniającą dyrektywę Rady 96/61/WE (Dz. Urz. UE L 275 z 25.10.2003, str. 32, z późn. zm.; Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 15, t. 7, str. 631).
- 5) okres obowiązywania umowy.

6j. Podsumowanie, o którym mowa w ust. 6i, nie stanowi integralnej części faktury ani nie jest załącznikiem do faktury w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 11 marca 2004 r. o podatku od towarów i usług.”

Art. 2. Sprzedawca paliw gazowych lub energii elektrycznej, a także sprzedawca ciepła, o których mowa w art. 5 ust. 6i ustawy zmienianej w art. 1 dostosują wzory faktur do wymagań określonych w art. 5 ust. 6i ustawy zmienianej w art. 1 w terminie 2 miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy.

Art. 3. Ustawa wchodzi w życie po upływie 3 miesięcy od dnia ogłoszenia.

UZASADNIENIE

W obecnym stanie prawnym nie ma przepisów regulujących wygląd otrzymywanych przez odbiorców końcowych rachunków za zużyte paliwo gazowe, ciepło czy energię elektryczną. Obowiązujące przepisy dotyczą wyłącznie zakresu informacji przedstawianych w rozliczeniu za paliwo gazowe, ciepło czy energię elektryczną. Dla przykładu jeśli chodzi o energię elektryczną, są one określone w przepisach ustawy – Prawo energetyczne (art. 5 ust. 6–6d), przepisach rozporządzenia Ministra Klimatu i Środowiska z dnia 29 listopada 2022 r. w sprawie sposobu kształtowania i kalkulacji taryf oraz sposobu rozliczeń w obrocie energią elektryczną (Dz. U. z 2024 r. poz. 904 i 1814 oraz z 2025 r. poz. 1772) oraz § 44 rozporządzenia Ministra Klimatu i Środowiska z dnia 22 marca 2023 r. w sprawie szczegółowych warunków funkcjonowania systemu elektroenergetycznego (Dz. U. z 2025 r. poz. 919).

Dodatkowo wymagania dotyczące elementów faktur są określone w przepisach ustawy z dnia 11 marca 2004 r. o podatku od towarów i usług (Dz. U. z 2025 r. poz. 775, z późn. zm.) oraz przepisach rozporządzenia Ministra Finansów z dnia 29 października 2021 r. w sprawie wystawiania faktur (Dz. U. poz. 1979, z 2024 r. poz. 1938 oraz z 2025 r. poz. 1742). Wskazują one jednak wyłącznie niezbędne dane, pozycje i sposób ich wyszczególnienia, które powinny zostać zawarte na fakturach, dla prawidłowości rozliczeń fiskalnych. Z tego powodu faktury przekazywane do odbiorców końcowych energii elektrycznej są zróżnicowane pod względem stopnia czytelności, co ma odzwierciedlenie w skargach i zapytaniach konsumentów. Brak wystarczającej czytelności rachunków jest więc wyzwaniem dla odbiorców paliw gazowych, ciepła i energii elektrycznej. Ze względu na brak jednolitych przepisów regulujących wygląd rachunków, przedsiębiorstwa energetyczne stosują wzory przygotowywane przez zespoły eksperckie, które subiektywnie wskazują, jakie informacje powinny znajdować się w poszczególnych częściach tego rachunku. Często na pierwszych stronach rachunków, zamiast umieszczenia tam jedynie najważniejszych pozycji istotnych dla klienta, takich jak łączna kwota na rachunku, wysokość opłaty za obrót energią elektryczną, wysokość opłaty za jej dystrybucję czy okres obowiązywania umowy, są umieszczane wszystkie składowe rachunku, w tym również takie, na których wysokość odbiorca nie ma wpływu, z dodatkowym rozbiem na każdej z pozycji jej wartości netto oraz brutto (po opodatkowaniu podatkiem od towarów i usług). W tej sytuacji odbiorcy energii elektrycznej mają trudności z ustaleniem łącznych kosztów części rachunku odnoszącej się do obrotu energią elektryczną, a zatem tej części rachunku, na którą odbiorca ma wpływ m.in. przez skorzystanie z prawa do zmiany sprzedawcy energii elektrycznej. W projektowanych rozwiązaniach (dodawany art. 5 ust. 6i ustawy – Prawo energetyczne) proponuje

się wprowadzenie przepisu dotyczącego przekazywania wraz z fakturą przejrzystego i zrozumiałego podsumowania informacji w niej zawartych, wyrażonego w języku niespecjalistycznym, co znacząco poprawi czytelność tej faktury i nie będzie stwarzało niepewności i niezrozumienia wśród odbiorców w gospodarstwach domowych. Proponowane uproszczenie, przez przedstawianie w podsumowaniu najważniejszych informacji zawierających łączną kwotę do zapłaty, kwotę do zapłaty za obrót paliwem gazowym, ciepłem czy energią elektryczną, kwotę do zapłaty za usługi dystrybucji paliwa gazowego, ciepła czy energii elektrycznej oraz okres obowiązywania umowy, będzie miało wpływ na odbiorców końcowych paliwa gazowego, ciepła czy energii elektrycznej. Zapewni to klarowność otrzymywanych informacji, co wpłynie pozytywnie na odbiór społeczeństwa. Przepis wejdzie w życie po upływie 3 miesięcy od dnia ogłoszenia, co umożliwi przedsiębiorstwom energetycznym wywiązać się z nałożonego obowiązku w wyznaczonym terminie, ze względu na wystarczającą ilość czasu, aby przygotować niezbędne podsumowania, tak aby dołączać je do faktur już po upływie 3 miesięcy od dnia ogłoszenia projektowanych przepisów, bez względu na okresy rozliczeniowe odbiorców.

W projektowanych rozwiązaniach (dodawany art. 5 ust. 6i ustawy – Prawo energetyczne) w ramach wprowadzenia przepisu dotyczącego przekazywania wraz z fakturą przejrzystego i zrozumiałego podsumowania informacji w niej zawartych, wyrażonego w języku niespecjalistycznym projektodawcy proponują także podanie wyodrębnionej kwoty do zapłaty za funkcjonowanie systemu, o którym mowa w art. 1 ustawy z dnia 12 czerwca 2015 r. o systemie handlu uprawnieniami do emisji gazów cieplarnianych wdrażającej Dyrektywę 2003/87/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 13 października 2003 r. ustanawiającą system handlu przydziałami emisji gazów cieplarnianych w Unii oraz zmieniającą dyrektywę Rady 96/61/WE.

Uczciwym podejściem względem polskich obywateli wydaje się być przedstawienie rzetelnej informacji odbiorcom końcowym na temat rzeczywistych kosztów ponoszonych w związku z polityką ekologiczną Unii Europejskiej.

Przedmiot projektowanej regulacji nie jest objęty prawem Unii Europejskiej.

Projekt nie wywołuje skutków gospodarczych i finansowych oraz nie pociąga za sobą obciążenia budżetu państwa lub budżetów jednostek samorządu terytorialnego.

Projekt nie zawiera przepisów zwiększających obciążenia regulacyjne dla przedsiębiorców.

WZÓR

DEKLAROWANE SKUTKI REGULACJI (DSR) projekt ustawy

Informacja o projekcie

a) Tytuł projektu:

Projekt ustawy o zmianie ustawy - Prawo energetyczne

b) Przedstawiciel wnioskodawcy:

Przemysław Czarnek, Wojciech Zubowski

I. Część wstępna

[1] Zwięzły opis zidentyfikowanego problemu i proponowanych rozwiązań.

W obecnym stanie prawnym nie ma przepisów regulujących wygląd otrzymywanych przez odbiorców końcowych rachunków za zużyte paliwo gazowe, ciepło czy energię elektryczną. Obowiązujące przepisy dotyczą wyłącznie zakresu informacji przedstawianych w rozliczeniu za paliwo gazowe, ciepło czy energię elektryczną. Z tego powodu faktury przekazywane do odbiorców końcowych energii elektrycznej są zróżnicowane pod względem stopnia czytelności, co ma odzwierciedlenie w skargach i zapytaniach konsumentów. Brak wystarczającej czytelności rachunków jest więc wyzwaniem dla odbiorców paliw gazowych, ciepła i energii elektrycznej. Ze względu na brak jednolitych przepisów regulujących wygląd rachunków, przedsiębiorstwa energetyczne stosują wzory przygotowywane przez zespoły eksperckie, które subiektywnie wskazują, jakie informacje powinny znajdować się w poszczególnych częściach tego rachunku.

Problem dotyczy wszystkich odbiorców paliw gazowych, ciepła i energii elektrycznej.

W projektowanych rozwiązaniach (dodawany art. 5 ust. 6i ustawy – Prawo energetyczne) proponuje się wprowadzenie przepisu dotyczącego przekazywania wraz z fakturą przejrzystego i zrozumiałego podsumowania informacji w niej zawartych, wyrażonego w języku niespecjalistycznym, co znacząco poprawi czytelność tej faktury i nie będzie stwarzało niepewności i niezrozumienia wśród odbiorców

w gospodarstwach domowych. Proponowane uproszczenie, przez przedstawianie w podsumowaniu najważniejszych informacji zawierających łączną kwotę do zapłaty, kwotę do zapłaty za obrót paliwem gazowym, ciepłem czy energią elektryczną, kwotę do zapłaty za usługi dystrybucji paliwa gazowego, ciepła czy energii elektrycznej oraz kwoty do zapłaty za funkcjonowanie systemu, o którym mowa w art. 1 ustawy z dnia 12 czerwca 2015 r. o systemie handlu uprawnieniami do emisji gazów cieplarnianych wdrażającej Dyrektywę 2003/87/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 13 października 2003 r. ustanawiającą system handlu przydziałami emisji gazów cieplarnianych w Unii oraz zmieniającą dyrektywę Rady 96/61/WE czy okresu obowiązywania umowy, co będzie miało wpływ na odbiorców końcowych paliwa gazowego, ciepła czy energii elektrycznej.

W przypadku braku zmian odbiorcy paliw gazowych, ciepła i energii elektrycznej nadal będą mieć trudności z ustaleniem łącznych kosztów części rachunku odnoszącej się do obrotu energią elektryczną, a zatem tej części rachunku, na którą odbiorca ma wpływ m.in. przez skorzystanie z prawa do zmiany sprzedawcy energii elektrycznej.

[2] Czy były rozważane rozwiązania alternatywne?

➤ Nie

Sugerowane rozwiązania są prostą zmianą dotyczącą przekazywania odbiorcom paliw gazowych, ciepła i energii elektrycznej informacji w ramach już obowiązującego obowiązku wystawiania faktur za spożytkowaną energię. Nie istnieje inny równie prosty sposób rozwiązania problemu nieczytelnych dla odbiorców faktur.

II. Wymogi określone w art. 34 ust. 2 pkt 3–5 regulaminu Sejmu

[3] Jakie są przewidywane skutki prawne projektowanych rozwiązań?

W obecnym stanie prawnym nie ma przepisów regulujących wygląd otrzymywanych przez odbiorców końcowych rachunków za zużyte paliwo gazowe, ciepło czy energię elektryczną. Ze względu na brak jednolitych przepisów regulujących wygląd rachunków, przedsiębiorstwa energetyczne stosują wzory przygotowywane przez zespoły eksperckie, które subiektywnie wskazują, jakie informacje powinny znajdować się w poszczególnych częściach tego rachunku.

W projektowanych rozwiązaniach (dodawany art. 5 ust. 6i ustawy – Prawo energetyczne) proponuje się wprowadzenie przepisu dotyczącego przekazywania wraz z fakturą przejrzystego i zrozumiałego podsumowania informacji w niej zawartych, wyrażonego w języku niespecjalistycznym, co znacząco poprawi czytelność tej faktury i nie będzie stwarzało niepewności i niezrozumienia wśród odbiorców w gospodarstwach domowych. Proponowane uproszczenie, przez przedstawianie w podsumowaniu najważniejszych informacji zawierających łączną kwotę do zapłaty, kwotę do zapłaty za obrót paliwem gazowym, ciepłem czy energią elektryczną, kwotę do zapłaty za usługi dystrybucji paliwa

gazowego, ciepła czy energii elektrycznej oraz kwoty do zapłaty za funkcjonowanie systemu, o którym mowa w art. 1 ustawy z dnia 12 czerwca 2015 r. o systemie handlu uprawnieniami do emisji gazów cieplarnianych wdrażającej Dyrektywę 2003/87/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 13 października 2003 r. ustanawiająca system handlu przydziałami emisji gazów cieplarnianych w Unii oraz zmieniającą dyrektywę Rady 96/61/WE czy okresu obowiązywania umowy, co będzie miało wpływ na odbiorców końcowych paliwa gazowego, ciepła czy energii elektrycznej.

Projektowane rozwiązania są spójne z dotychczasowymi regulacjami, zgodne z Konstytucją RP, w tym z konstytucyjnym standardem ochrony wolności i praw.

Projektowane rozwiązania nie podlegają ocenie w świetle prawa międzynarodowego i prawa UE.

Przepis wejdzie w po upływie 3 miesięcy od dnia ogłoszenia, co umożliwi przedsiębiorstwom energetycznym wywiązać się z nałożonego obowiązku w wyznaczonym terminie, ze względu na wystarczającą ilość czasu, aby przygotować niezbędne podsumowania, tak aby dołączać je do faktur po upływie 3 miesięcy od dnia ogłoszenia wprowadzanych przepisów, bez względu na okresy rozliczeniowe odbiorców.

[4] Jakie są przewidywane skutki społeczne projektowanych rozwiązań?

Projekt wpłynie na gospodarstwa domowe Polaków, ich firmy czy gospodarstwa rolne poprzez przekazanie im za pośrednictwem sprzedawców paliw gazowych, ciepła czy energii elektrycznej informacji o kosztach związanych z korzystaniem energii w tym np. kosztów funkcjonowania systemu UE ETS, który znacznie zwiększy rachunki za energię konieczną do funkcjonowania gospodarstw domowych, ale też firm i gospodarstw rolnych.

[5] Jakie są przewidywane skutki gospodarcze projektowanych rozwiązań?

Projekt nie wywołuje skutków gospodarczych. Projekt ustawy będzie miał pozytywny wpływ na mikroprzedsiębiorców, małych i średnich przedsiębiorców (MŚP). Projektowana ustawa nie dotyczy majątkowych praw i obowiązków przedsiębiorców. Projekt ustawy nie dotyczy praw i obowiązków przedsiębiorców wobec organów administracji publicznej. Projekt ustawy nie zawiera przepisów określających zasady podejmowania, wykonywania lub zakończenia działalności gospodarczej.

[6] Jakie są przewidywane skutki finansowe projektowanych rozwiązań, w szczególności wpływ na sektor finansów publicznych, w tym na budżet państwa i budżety jednostek samorządu terytorialnego?

Projekt nie pociąga za sobą obciążenia budżetu państwa lub budżetów jednostek samorządu terytorialnego. Wprowadza jedynie obowiązek poszerzenia faktury wystawianej w ramach sprzedaży paliwa gazowego, energii elektrycznej czy ciepła o dodatkową informację zawierającą opis składowych faktury w języku nieprofesjonalnym.

[7] Wykaz źródeł finansowania, jeśli projekt ustawy pociąga za sobą obciążenie budżetu państwa lub budżetów jednostek samorządu terytorialnego.

Projekt nie pociąga za sobą obciążenia budżetu państwa lub budżetów jednostek samorządu terytorialnego.

[8] Czy projekt ustawy podlega procedurze notyfikacyjnej?

➤ Nie

III. Wymogi określone w art. 34 ust. 2a i 2b regulaminu Sejmu

[9] Czy projekt ustawy zawiera przepisy określające zasady podejmowania, wykonywania lub zakończenia działalności gospodarczej (art. 34 ust. 2a regulaminu Sejmu)?

➤ Nie

[10] Czy wdrożenie projektowanych przepisów spowoduje obciążenia administracyjne mikroprzedsiębiorców, małych i średnich przedsiębiorców (art. 34 ust. 2a regulaminu Sejmu)?

➤ Nie

[11] Czy projekt ustawy zawiera przepisy regulacyjne lub określa wymogi dotyczące świadczenia usług transgranicznych w rozumieniu ustawy z dnia 22 grudnia 2015 r. o zasadach uznawania kwalifikacji zawodowych nabytych w państwach członkowskich Unii Europejskiej (art. 34 ust. 2b regulaminu Sejmu)?

➤ Nie

Warszawa, 26 maja 2026 r.

BEOS-WPPiP/WPEiM-1160/26

WYDZIAŁ OBSŁUGI PREZYDIUM SEJMU
L. dz. SPS-III. 020. 155. 12. 2026
Data wpływu 26. 05. 26r.

Pan
Włodzimierz Czarzasty
Marszałek Sejmu
Rzeczypospolitej Polskiej

Opinia w sprawie zgodności z prawem Unii Europejskiej poselskiego projektu ustawy o zmianie ustawy – Prawo energetyczne (przedstawiciele wnioskodawców: posłowie Przemysław Czarnek i Wojciech Zubowski)

Na podstawie art. 34 ust. 9 uchwały Sejmu Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 30 lipca 1992 r. – Regulamin Sejmu Rzeczypospolitej Polskiej (Monitor Polski z 2022 r. poz. 990, ze zm.) sporządza się następującą opinię:

1. Przedmiot projektu ustawy

Projekt przewiduje nowelizację ustawy z dnia 10 kwietnia 1997 r. – Prawo energetyczne¹ (dalej: Prawo energetyczne). Nowelizacja ma polegać na dodaniu w art. 5 Prawa energetycznego ust. 6i-6j.

Projektowany art. 5 ust. 6i Prawa energetycznego nakłada na sprzedawcę paliw gazowych lub energii elektrycznej oraz na sprzedawcę ciepła, o którym mowa w art. 2 pkt 4 ustawy z dnia 15 września 2022 r. o szczególnych rozwiązaniach w zakresie niektórych źródeł ciepła w związku z sytuacją na rynku paliw², obowiązek przekazania odbiorcy w gospodarstwie domowym, wraz z fakturą w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 11 marca 2004 r. o podatku od towarów i usług³, przejrzystego i zrozumiałego podsumowania informacji w niej zawartych, wyrażonego w języku niespecjalistycznym. Podsumowanie ma obejmować: łączną kwotę do zapłaty, kwotę do zapłaty za obrót paliwem gazowym, energią elektryczną lub ciepłem, kwotę do zapłaty za usługi dystrybucji paliwa gazowego, energii elektrycznej lub ciepła, kwotę do zapłaty za funkcjonowanie systemu handlu uprawnieniami do emisji gazów cieplarnianych oraz okres obowiązywania umowy.

¹ Dz. U. z 2026 r. poz. 43, ze zm.

² Dz. U. z 2024 r. poz. 1509, ze zm.

³ Dz. U. z 2025 r. poz. 775, ze zm.

Projektowany art. 5 ust. 6j Prawa energetycznego stanowi, że podsumowanie nie jest integralną częścią faktury ani załącznikiem do faktury w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 11 marca 2004 r. o podatku od towarów i usług.

Art. 2 projektu przewiduje, że sprzedawcy, których dotyczy projektowany obowiązek, dostosują wzory faktur do wymagań określonych w art. 5 ust. 6i Prawa energetycznego w terminie 2 miesięcy od dnia wejścia w życie ustawy.

Projektowana ustawa miałaby wejść w życie po upływie 3 miesięcy od dnia ogłoszenia (art. 3 projektu).

2. Stan prawa Unii Europejskiej w materii objętej projektem ustawy

Z uwagi na przedmiot projektu ustawy należy wskazać na:

- dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/944 sprawie wspólnych zasad rynku wewnętrznego energii elektrycznej⁴, dalej: „dyrektywa 2019/944”;
- dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2024/1788 w sprawie wspólnych zasad rynków wewnętrznych gazu odnawialnego, gazu ziemnego i wodoru⁵, dalej: „dyrektywa 2024/1788”;
- dyrektywę Rady 2006/112/WE w sprawie podatku od wartości dodanej (VAT)⁶, dalej: „dyrektywa 2006/112/WE”;
- dyrektywę 2003/87/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 13 października 2003 r. ustanawiająca system handlu przydziałami emisji gazów cieplarnianych w UE⁷, dalej: „dyrektywa 2003/87/WE”.

Dyrektywa 2019/944 stanowi, że państwa członkowskie zapewniają, by rachunki i informacje o rozliczeniach były dokładne, łatwe do zrozumienia, jasne, zwięzłe, przyjazne dla użytkownika i przedstawione w sposób ułatwiający odbiorcom końcowym porównanie; odbiorcy powinni otrzymywać na żądanie jasne i zrozumiałe wyjaśnienie, w jaki sposób wyliczono rachunek (art. 18 ust. 1 dyrektywy 2019/944). Państwa członkowskie konsultują się z organizacjami konsumenckimi, jeżeli rozważają zmiany w wymaganiach dotyczących zawartości rachunków (art. 18 ust. 5 dyrektywy 2019/944). Dyrektywa wymaga

⁴ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/944 z dnia 5 czerwca 2019 r. w sprawie wspólnych zasad rynku wewnętrznego energii elektrycznej oraz zmieniająca dyrektywę 2012/27/UE, Dz. Urz. UE L 158 z 14.6.2019, s. 125, ze zm., ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2019/944/oj>.

⁵ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2024/1788 z dnia 13 czerwca 2024 r. w sprawie wspólnych zasad rynków wewnętrznych gazu odnawialnego, gazu ziemnego i wodoru, zmieniająca dyrektywę (UE) 2023/1791 i uchylająca dyrektywę 2009/73/WE (wersja przekształcona), Dz. Urz. UE L, 2024/1788, 15.7.2024, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2024/1788/oj>.

⁶ Dyrektywa Rady 2006/112/WE z dnia 28 listopada 2006 r. w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej, Dz. Urz. UE L 347 z 11.12.2006, s. 1, ze zm., <http://data.europa.eu/eli/dir/2006/112/oj>.

⁷ Dyrektywa 2003/87/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 13 października 2003 r. ustanawiająca system handlu przydziałami emisji gazów cieplarnianych w Unii oraz zmieniająca dyrektywę Rady 96/61/WE, Dz. Urz. UE L 275 z 25.10.2003, s. 32, ze zm., ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2003/87/oj>.

również od państw członkowskich zapewnienia zgodności rachunków i informacji o rozliczeniach z minimalnymi wymaganiami określonymi w załączniku I (art. 18 ust. 6 dyrektywy 2019/944).

Załącznik I do dyrektywy 2019/944 przewiduje, że na rachunkach przekazywanych odbiorcom końcowym zamieszcza się w dobrze widocznym miejscu kluczowe informacje, wyraźnie wyodrębnione od innych części rachunku, w tym cenę do zapłaty i – w miarę możliwości – elementy składowe ceny oraz termin płatności (pkt 1.1 załącznika I do dyrektywy 2019/944). W załączniku przewiduje się różne rodzaje informacji przekazywanych odbiorcom końcowym, m.in. w stosownym przypadkach ma być przekazywana informacja o terminie wygaśnięcia umowy (pkt 1.2 lit. d załącznika I do dyrektywy 2019/944).

Jeżeli cena dla odbiorcy końcowego jest przedstawiana w podziale na składniki, cena ta jest sumą trzech głównych składników: „energia i dostawa”, „sieć” oraz składnik obejmujący podatki, opłaty, obciążenia i należności (pkt 3 załącznika I do dyrektywy 2019/944). Wskazano również, że jeżeli na rachunkach przedstawia się cenę dla odbiorcy końcowego w podziale na składniki, należy stosować w całej Unii wspólne definicje tych trzech składników, zapisane w rozporządzeniu Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/1952⁸ (pkt 3 akapit 2 załącznika I do dyrektywy 2019/944), a organ regulacyjny lub inny właściwy organ krajowy mają czuwać, aby informacje dostarczane odbiorcom końcowym przez dostawców zgodnie z tym punktem były rzetelne i przedstawiane, na poziomie krajowym, w sposób umożliwiający łatwe porównanie (pkt 5 akapit 5 załącznika I do dyrektywy 2019/944).

Dyrektywa 2024/1788 w sposób analogiczny do wyżej przedstawionego wymaga, aby państwa członkowskie UE zapewniły, by rachunki i informacje o rozliczeniach dotyczące dostaw gazu ziemnego były dokładne, łatwe do zrozumienia, jasne, zwarte, przyjazne dla użytkownika i przedstawione w sposób ułatwiający odbiorcom końcowym porównanie oraz by spełniały minimalne wymogi określone w załączniku I (art. 16 ust. 1 dyrektywy 2024/1788). Państwa członkowskie mają konsultować się z organami ochrony konsumentów w razie rozważania zmiany w wymaganiach dotyczących treści rachunków (art. 16 ust. 5 dyrektywy 2024/1788). Załącznik I do dyrektywy 2024/1788 określa minimalne wymagania dotyczące rozliczeń oraz informacji o rozliczeniach za gaz ziemny i wodór, w tym obowiązek zamieszczenia w dobrze widocznym miejscu ceny do zapłaty i – w miarę możliwości – elementów składowych ceny (pkt 1.1 załącznika I do dyrektywy 2024/1788). Również w tym przypadku przewiduje się przekazywanie odbiorcom końcowym różnego rodzaju informacji, w tym informacji, w stosownych przypadkach, o terminie wygaśnięcia umowy (pkt 1.2 lit. d załącznika I do dyrektywy 2024/1788).

⁸ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/1952 z dnia 26 października 2016 r. w sprawie europejskiej statystyki dotyczącej cen gazu ziemnego i energii elektrycznej oraz uchylające dyrektywę 2008/92/WE, Dz. Urz. UE L 311 z 17.11.2016, s. 1.

Dyrektywa 2006/112/WE uznaje za faktury dokumenty lub noty w formie papierowej lub elektronicznej, które spełniają warunki określone w stosownym rozdziale dyrektywy (art. 218 dyrektywy 2006/112/WE). Zgodnie z art. 219a ust. 1 dyrektywy 2006/112/WE fakturowanie podlega przepisom mającym zastosowanie w państwie członkowskim uznawanym za państwo dostawy towarów lub świadczenia usług zgodnie z przepisami tytułu V tej dyrektywy. Dla celów VAT faktury wystawiane zgodnie z art. 220 i art. 221 dyrektywy 2006/112/WE zawierają wyłącznie dane określone w art. 226 tej dyrektywy. Zgodnie z art. 226b dyrektywy 2006/112/WE w odniesieniu do faktur uproszczonych państwa członkowskie nie mogą wymagać umieszczania na nich innych danych niż dane, o których mowa w art. 226, art. 227 i art. 230 tej dyrektywy. Dyrektywa 2006/112/WE wymaga również zapewnienia autentyczności pochodzenia, integralności treści i czytelności faktury od momentu jej wystawienia do końca okresu przechowywania; integralność treści oznacza, że w fakturze nie zmieniono danych wymaganych na mocy dyrektywy (art. 233 dyrektywy 2006/112/WE).

Dyrektywa 2003/87/WE ustanawia system handlu przydziałami emisji gazów cieplarnianych w Unii w celu wspierania zmniejszania emisji gazów cieplarnianych w efektywny pod względem kosztów oraz skuteczny gospodarczo sposób (art. 1 dyrektywy 2003/87/WE). Nie ustanawia ona jednak obowiązku wyliczania kwoty należnej od konsumenta czy odbiorcy końcowego energii za funkcjonowanie systemu handlu uprawnieniami do emisji gazów cieplarnianych w Unii (EU ETS) ani też nie określa metody obliczania kosztów funkcjonowania tego systemu, które miałyby być wykazywane na rachunku odbiorcy końcowego energii czy paliw.

3. Analiza przepisów projektu ustawy pod kątem ustalonego stanu prawa Unii Europejskiej

3.1. Projekt jest objęty zakresem regulacji prawa Unii Europejskiej. Dotyczy on sposobu przekazywania odbiorcom końcowym informacji związanych z rachunkami i rozliczeniami za energię elektryczną oraz paliwa gazowe, a zagadnienia te zostały uregulowane odpowiednio w art. 18 dyrektywy 2019/944 oraz art. 16 dyrektywy 2024/1788.

Cel projektowanego art. 5 ust. 6i Prawa energetycznego, polegający na zapewnieniu odbiorcy w gospodarstwie domowym przejrzystego i zrozumiałego podsumowania informacji zawartych w fakturze, jest kierunkowo zgodny z wymogami art. 18 ust. 1 dyrektywy 2019/944 oraz art. 16 ust. 1 dyrektywy 2024/1788. Przepisy te kładą nacisk na dokładność, jasność, zwięzłość, zrozumiałość i porównywalność informacji przedstawianych odbiorcom końcowym. Projekt może zostać uznany za dopuszczalne krajowe uzupełnienie minimalnych wymogów wynikających z dyrektyw unijnych, jeżeli projektowane podsumowanie będzie miało charakter informacyjny, będzie wyraźnie oddzielone od właściwej faktury VAT oraz nie będzie naruszało założenia porównywalności

rachunków za energię elektryczną na wspólnym rynku (zob. pkt 5 akapit 5 załącznika I do dyrektywy 2019/944 oraz art. 18 ust. 1 tej dyrektywy).

3.2. Wątpliwości budzi projektowany art. 5 ust. 6i pkt 4 Prawa energetycznego, który nakazuje wskazanie „kwoty do zapłaty za funkcjonowanie systemu” handlu uprawnieniami do emisji gazów cieplarnianych. Bez określenia metody ustalania tej kwoty rozwiązanie to może pozostawać w sprzeczności z wymogiem jasności i zrozumiałości rachunków oraz informacji o rozliczeniach, a także z celem zapewnienia odbiorcom końcowym możliwości łatwego porównywania rachunków i informacji rozliczeniowych (art. 18 ust. 1 dyrektywy 2019/944 i art. 16 ust. 1 dyrektywy 2024/1788).

3.3. Projektowany art. 5 ust. 6j Prawa energetycznego ogranicza ryzyko kolizji z przepisami o fakturowaniu VAT, stanowiąc, że podsumowanie, o którym mowa w ust. 6i, nie stanowi integralnej części faktury ani nie jest załącznikiem do faktury w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 11 marca 2004 r. o podatku od towarów i usług. Przy takiej konstrukcji projektowane podsumowanie należy kwalifikować jako odrębną informację towarzyszącą fakturze, a nie jako dodatkowy element faktury dla celów VAT. Takie rozwiązanie nie jest sprzeczne z dyrektywą 2006/112/WE.

4. Konkluzje

Poselski projekt ustawy o zmianie ustawy – Prawo energetyczne jest objęty zakresem regulacji prawa Unii Europejskiej.

Projektowany art. 5 ust. 6i pkt 4 Prawa energetycznego nasuwa wątpliwości co do zgodności z art. 18 ust. 1 dyrektywy 2019/944 oraz art. 16 ust. 1 dyrektywy 2024/1788.

W pozostałym zakresie projekt ustawy nie jest sprzeczny z prawem Unii Europejskiej.

Autor:

dr hab. Tomasz Długosz
ekspert ds. legislacji
w Biurze Ekspertyz
i Oceny Skutków Regulacji

Akceptował:
Wicedyrektor Biura Ekspertyz
i Oceny Skutków Regulacji

Ziemowit Cieślik
/podpisano elektronicznie/

Warszawa, 26 maja 2026 r.

BEOS-WPPiP/WPEiM-1161/26

WYDZIAŁ OBSŁUGI PREZYDIUM SEJMU
L. dz. SPS-III.020.155.11.2026
Data wpływu 26.05.26v.

Pan
Włodzimierz Czarzasty
Marszałek Sejmu
Rzeczypospolitej Polskiej

Opinia w sprawie stwierdzenia, czy poselski projekt ustawy o zmianie ustawy – Prawo energetyczne (przedstawiciele wnioskodawców: posłowie Przemysław Czarnek i Wojciech Zubowski) jest projektem ustawy wykonującej prawo Unii Europejskiej w rozumieniu art. 95a regulaminu Sejmu

Projekt przewiduje nowelizację ustawy z dnia 10 kwietnia 1997 r. – Prawo energetyczne¹ (dalej: Prawo energetyczne). Nowelizacja ma polegać na dodaniu w art. 5 Prawa energetycznego ust. 6i-6j.

Projektowany art. 5 ust. 6i Prawa energetycznego nakłada na sprzedawcę paliw gazowych lub energii elektrycznej oraz na sprzedawcę ciepła, o którym mowa w art. 2 pkt 4 ustawy z dnia 15 września 2022 r. o szczególnych rozwiązaniach w zakresie niektórych źródeł ciepła w związku z sytuacją na rynku paliw², obowiązek przekazania odbiorcy w gospodarstwie domowym, wraz z fakturą w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 11 marca 2004 r. o podatku od towarów i usług³, przejrzystego i zrozumiałego podsumowania informacji w niej zawartych, wyrażonego w języku niespecjalistycznym. Podsumowanie ma obejmować: łączną kwotę do zapłaty, kwotę do zapłaty za obrót paliwem gazowym, energią elektryczną lub ciepłem, kwotę do zapłaty za usługi dystrybucji paliwa gazowego, energii elektrycznej lub ciepła, kwotę do zapłaty za funkcjonowanie systemu handlu uprawnieniami do emisji gazów cieplarnianych oraz okres obowiązywania umowy.

Projektowany art. 5 ust. 6j Prawa energetycznego stanowi, że podsumowanie nie jest integralną częścią faktury ani załącznikiem do faktury

¹ Dz. U. z 2026 r. poz. 43, ze zm.

² Dz. U. z 2024 r. poz. 1509, ze zm.

³ Dz. U. z 2025 r. poz. 775, ze zm.

w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 11 marca 2004 r. o podatku od towarów i usług.

Art. 2 projektu przewiduje, że sprzedawcy, których dotyczy projektowany obowiązek, dostosują wzory faktur do wymagań określonych w art. 5 ust. 6i Prawa energetycznego w terminie 2 miesięcy od dnia wejścia w życie ustawy.

Projekt ustawy nie zawiera przepisów, które mają na celu wykonanie prawa Unii Europejskiej.

Poselski projekt ustawy o zmianie ustawy – Prawo energetyczne **nie jest projektem ustawy wykonującej prawo Unii Europejskiej** w rozumieniu art. 95a regulaminu Sejmu.

Autor:

dr hab. Tomasz Długosz
ekspert ds. legislacji
w Biurze Ekspertyz
i Oceny Skutków Regulacji

Akceptował:
Wicedyrektor Biura Ekspertyz
i Oceny Skutków Regulacji

Ziemowit Cieślik
/podpisano elektronicznie/